

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 27 marca 1947 r.

Nr 29

TREŚĆ:

DEKRETY:

Poz.:	122 — z dnia 3 lutego 1947 r. Prawo akcyzowe	437
	123 — z dnia 3 lutego 1947 r. o postępowaniu akcyzowym	452

ROZPORZĄDZENIA:

124 —	Ministra Przemysłu z dnia 30 grudnia 1946 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Oświaty o przedłużeniu mocy obowiązującej rozporządzenia Ministra Przemysłu z dnia 30 listopada 1945 r. o zmianie przepisów dotyczących egzaminu na czeladnika	459
125 —	Ministra Apropowizacji i Handlu z dnia 5 marca 1947 r. w sprawie ograniczenia spożycia pieczywa i tłuszczów zwierzęcych	459
126 —	Ministra Zdrowia z dnia 15 marca 1947 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Oświaty o utworzeniu Wydziału Stomatologicznego w Akademii Lekarskiej w Gdańsku	460

122

DEKRET

z dnia 3 lutego 1947 r.

Prawo akcyzowe.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

C z ę ś ć I.

Przepisy wstępne.

Art. 1. 1. Prawo niniejsze stosuje się do akcyz, pobieranych na rzecz Skarbu Państwa.

2. Do akcyz, objętych niniejszym prawem, stosuje się odpowiednio przepisy art. 1 ust. 1, art. 3, 4, 7 — 9 ust. 1, art. 11, 18 — 22, 26, 27, 30 — 32, 33 ust. 2, art. 34 ust. 1 — 3 i 5, art. 35 ust. 1 — 3, art. 36 ust. 2 i 3, art. 37, 38, 39 ust. 1, art. 40 — 42 ust. 1, art. 43 i 44 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 173).

Art. 2. 1. Akcyzy, wymienione w części III niniejszego prawa, są pobierane na rzecz Skarbu Państwa.

2. Do tych akcyz nie mogą być pobierane dodatki na rzecz związków samorządu terytorialnego ani innych związków i instytucji prawa publicznego.

C z ę ś ć II. Ogólna.

R o z d z i a ł 1.

Przedmiot akcyzy.

Art. 3. 1. Akcyzą jest danina publiczna, nałożona na wymienione w części szczegółowej prawa niniejszego przedmioty spożycia i zużycia, zwane w dalszym ciągu produktami akcyzowymi.

2. Minister Skarbu rozstrzyga w razie wątpliwości, czy dany produkt podlega akcyzie w myśl przepisów części szczegółowej niniejszego prawa.

Art. 4. Produkt, otrzymany ze zmieszania produktów akcyzowych, podlegających stawkom różnej wysokości, podlega w całości akcyzie od zawartego w mieszaninie produktu o stawce najwyższej, jeżeli przepisy szczegółowe nie stanowią inaczej.

Art. 5. Minister Skarbu określa w drodze rozporządzenia sposób wymiaru akcyzy od produktów akcyzowych, użytych do produkcji wyrobów, przywożonych z zagranicy.

Art. 6. 1. Od ekstraktów, które służą do wyrobu produktów, podlegających w myśl

niniejszego prawa akcyzie, pobiera się akcyzę w wysokości, przypadającej od ilości produktu, jaką można otrzymać z ekstraktu.

2. Do ekstraktów mają zastosowanie przepisy części ogólnej oraz odpowiednie przepisy części szczegółowej niniejszego prawa.

R o z d z i a ł 2.

Nadwyżki i ubytki.

Art. 7. 1. Ilość produktu akcyzowego, przewyższająca stan, wynikający z ksiąg akcyzowych lub dokumentów, stanowi nadwyżkę.

2. Nadwyżki produktów akcyzowych podlegają akcyzie.

Art. 8. 1. Ilość produktu akcyzowego brakująca w stosunku do stanu, wynikającego z ksiąg akcyzowych lub dokumentów, stanowi ubytek.

2. Od ubytku produktu akcyzowego, przekraczającego normę dozwolonego zaniku, pobiera się akcyzę.

Art. 9. Nadwyżka i ubytek nie mogą być wzajemnie potrącone.

R o z d z i a ł 3.

Zwolnienie od akcyzy.

Art. 10. 1. O ile przepisy części szczegółowej niniejszego prawa nie stanowią inaczej, wolny jest od akcyzy produkt:

- a) wywieziony za granicę w stanie nieprzerobionym, w wyrobach lub w stanie przetworzonym,
- b) zniszczony pod nadzorem kontroli akcyzowej w wytwórni lub w wolnym składzie, jako niezdatny do użytku,
- c) zniszczony wskutek nieprzewidzianego zdarzenia w wytwórni, w wolnym składzie albo w czasie przewozu lub magazynowania pod wężłem akcyzy,
- d) zużyty na próbki do badań laboratoryjnych i naukowych w ilości, określonej przez Ministra Skarbu,
- e) wolny od cła przy przywozie z zagranicy przez podróżnych na osobisty użytek bądź jako próbki bezpłatne, stosownie do obowiązujących przepisów celnych,

f) stanowiący ubytek w granicach dozwolonych zaników (art. 11),

g) wyrobiony z ekstraktu, od którego już uiszczono akcyzę,

b) przeznaczony na potrzeby zwierzchników państw obcych i ich otoczenia podczas pobytu na polskim obszarze celnym oraz przedstawicielstw dyplomatycznych państw obcych.

2. Minister Skarbu może zwalniać w całości lub części od akcyzy produkt, przeznaczony:

- a) do celów przemysłowych lub technicznych,
- b) do przemysłowego wyrobu produktów, podlegających z mocy niniejszego prawa akcyzie,
- c) do celów użyteczności publicznej z wyłączeniem spożycia,
- d) do celów hodowlano-rolniczych.

3. Minister Skarbu może nadto zwalniać od akcyzy przywożone z zagranicy produkty akcyzowe, korzystające ze zwolnienia od cła w przypadkach, w których szczególne warunki będą za tym przemawiały.

Art. 11. 1. Na pokrycie naturalnych strat, powstających przy wyrobie, przerobie, formowaniu, rozlewie, pakowaniu oraz magazynowaniu i przewozie pod wężłem akcyzy produktów akcyzowych, mogą być przyznane normy zaników nie podlegających akcyzie.

2. Wysokość zaników i warunki ich stosowania określa Minister Skarbu w drodze rozporządzenia.

Art. 12. 1. Minister Skarbu jest uprawniony do ustalania w drodze rozporządzenia norm wydajności przy przerobie i zużyciu produktu akcyzowego na jednostkę wyrobu.

2. Od produktu akcyzowego, zużytego ponad oznaczone normy, pobiera się akcyzę jak od ubytku (art. 17).

R o z d z i a ł 4.

Odpowiedzialność za akcyzę.

Art. 13. 1. Produkt akcyzowy, wyrobiony w kraju lub sprowadzony z zagranicy, znajduje się pod wężłem akcyzy od chwili wy-

tworzenia lub wprowadzenia na obszar Państwa do chwili powstania zobowiązania akcyzowego.

2. Pozostawianie produktu pod węzłem akcyzy:

- a) powoduje odpowiedzialność z tytułu ewentualnego zobowiązania akcyzowego dla osoby, która przechowuje, wysyła, przewozi lub odbiera ten produkt,
- b) ogranicza prawo dysponowania produktem akcyzowym w zakresie określonym w niniejszym prawie i wydanych na jego podstawie w rozporządzeniach Ministra Skarbu.

Art. 14. 1. Produkt akcyzowy pod węzłem akcyzy może być bądź wywożony za granicę, bądź przewożony do innego przedsiębiorstwa akcyzowego, posiadającego prawo do przechowywania tego produktu pod węzłem akcyzy.

2. Produkt akcyzowy, sprowadzony z zagranicy, może być po dokonaniu ostatecznej odprawy celnej przywózowej przekazany pod węzłem akcyzy do przedsiębiorstwa, o którym mowa w ust. 1.

Art. 15. Jeżeli przy wprowadzeniu produktu akcyzowego do wolnego obrotu nie uiszczono odepłat akcyzy, władza akcyzowa ma prawo zająć ten produkt bez względu na prawa osób trzecich celem pokrycia należności akcyzowej. Przepisu tego nie stosuje się, gdy osoby trzecie nabyły swe prawa w dobrej wierze.

R o z d z i a ł 5.

Stawka akcyzowa.

Art. 16. 1. Wysokość stawek akcyzowych określają przepisy części szczegółowej niniejszego prawa.

2. Minister Skarbu jest uprawniony do zmiany w drodze rozporządzenia stawek akcyzowych w granicach ich wysokości, określonej w części szczegółowej niniejszego prawa.

Art. 17. Od ubytku oraz od użytego w sposób niezgodny z przeznaczeniem produktu akcyzowego, który był zwolniony od akcyzy lub od którego uiszczono akcyzę według niższej stawki, pobiera się akcyzę według najwyższej stawki, przewidzianej dla danego produktu.

R o z d z i a ł 6.

Powstanie zobowiązania akcyzowego.

Art. 18. 1. Zobowiązanie akcyzowe powstaje z chwilą wydania produktu akcyzowego do wolnego obrotu lub w chwili ostatecznej odprawy celnej. Za wydanie do wolnego obrotu uważa się wyprowadzenie produktu akcyzowego z pomieszczeń wytwórni, wolnego składu albo składu celnego lub kolejowo-celnego, przeznaczonych do przechowywania tych produktów.

2. Przy ubytku produktu akcyzowego zobowiązanie akcyzowe powstaje z chwilą zaistnienia ubytku. W razie niemożności ustalenia daty zaistnienia ubytku zobowiązanie akcyzowe powstaje z chwilą stwierdzenia ubytku.

3. W razie obciążenia akcyzą zapasów produktu, znajdujących się w wolnym obrocie, na skutek wprowadzenia nowej akcyzy lub podwyższenia istniejącej zobowiązanie akcyzowe powstaje w pierwszym dniu okresu, ustalonego w odnośnych przepisach do zgłoszenia zapasów tego produktu.

4. W razie likwidacji wytwórni, zakładu przerobu lub wolnego składu zobowiązanie akcyzowe w odniesieniu do zapasów produktów akcyzowych powstaje z chwilą zamknięcia przedsiębiorstwa.

5. Jeżeli ustalenie chwili powstania zobowiązania akcyzowego w myśl ust. 1 — okaże się niemożliwe, zobowiązanie powstaje z chwilą doręczenia osobie obowiązanej do zapłaty akcyzy, a w razie jej śmierci spadkobiercom, pisemnej decyzji ustalającej to zobowiązanie.

R o z d z i a ł 7.

Osoba obowiązana do zapłaty akcyzy.

Art. 19. 1. Do zapłaty akcyzy obowiązany jest ten, kto:

- a) wyrabia produkt akcyzowy bądź
- b) przerabia, zużywa, magazynuje, wysyła, przewozi lub odbiera produkt akcyzowy pod węzłem akcyzy, bądź
- c) rozporządza towarem w rozumieniu obowiązujących przepisów celnych, bądź
- d) posiada zapasy produktu podlegającego obciążeniu akcyzą.

2. Minister Skarbu określa w drodze rozporządzenia, w których przypadkach obowiązany do zapłaty akcyzy jest wysyłający, a w których przewoźnik lub odbiorca (ust. 1 pkt b).

R o z d z i a ł 8.

Płatność akcyzy.

Art. 20. 1. Akcyza jest płatna:

- a) od produktów wydawanych z wytwórni lub wolnego składu do wolnego obrotu — w chwili wydania produktu,
- b) od wyrobów przywożonych z zagranicy — jednocześnie z należnościami celnymi, a jeżeli należności celne nie są pobierane — w chwili ostatecznej odprawy celnej.

2. W przypadku przewidzianym w art. 18 ust. 2 — akcyzę uiszcza się:

- a) od drogowych ubytków w ciągu trzech dni po doręczeniu decyzji władzy akcyzowej,
- b) od innych ubytków produktów akcyzowych w ciągu trzech dni po wpisaniu na rozchód w księgach.

3. W przypadku przewidzianym w art. 18 ust. 3 — akcyzę uiszcza się w terminie określonym w przepisach wprowadzających obciążenie zapasów akcyzą.

4. W przypadku przewidzianym w art. 18 ust. 4 — akcyzę uiszcza się w ciągu miesiąca od chwili zamknięcia przedsiębiorstwa. Minister Skarbu może przedłużyć ten termin.

Art. 21. 1. Akcyzę należy wpłacać bezpośrednio do kasy właściwego urzędu skarbowego lub za pośrednictwem kasy innego urzędu skarbowego albo Narodowego Banku Polskiego, P.K.O. lub innej instytucji, powołanej do przyjmowania wpłat z tytułu danin publicznych.

2. Wpłatę w urzędzie pocztowym na rachunek instytucji, wymienionych w ust. 1, uważa się za równoznaczną z wpłatą dokonaną w tych instytucjach.

Art. 22. Dowodem zapłaty akcyzy jest pokwitowanie urzędu lub instytucji, która przyjęła wpłatę, a w przypadkach przewidzianych w niniejszym prawie, także znak akcyzowy (opaska, pieczęć, stempel itp.).

Art. 23. 1. Znak akcyzowy powinien być umieszczony na produktach akcyzowych lub ich opakowaniu przed wprowadzeniem do wolnego obrotu.

2. Znak akcyzowy powinien odpowiadać rodzajowi i ilości produktu akcyzowego.

Art. 24. Uszkodzenie lub zniszczenie znaku akcyzowego nie daje prawa do żądania wymiany znaku lub zwrotu akcyzy.

R o z d z i a ł 9.

Przedawnienie.

Art. 25. 1. Prawo żądania zwrotu akcyzy nienależnie uiszczonej przedawnia się z upływem roku, licząc od dnia jej uiszczenia.

2. Prawo żądania zapłaty należnej Państwu akcyzy bez względu na to, czy jej wymiar został dokonany, czy udaremniony wskutek zatajenia, przedawnia się z upływem sześciu lat, licząc od terminu płatności. Bieg przedawnienia prawa żądania zapłaty akcyzy przerywa każda czynność, podjęta przez władzę skarbową, w celu ścisnięcia akcyzy.

R o z d z i a ł 10.

Zwrot akcyzy.

Art. 26. Akcyza może być zwrócona na warunkach, określonych przez Ministra Skarbu w drodze rozporządzenia, gdy produkt, od którego ją uiszczono, został zużyty do wyrobu produktów podlegających akcyzie lub przedmiotów, które następnie wywieziono za granicę.

R o z d z i a ł 11.

Kredytowanie akcyzy.

Art. 27. 1. Akcyza może być zakredytowana przedsiębiorcy wytwórni lub wolnego składu na czas do 6 miesięcy.

2. Kredyt powinien być zabezpieczony w sposób, który określa Minister Skarbu w drodze rozporządzenia.

3. Od kwot zakredytowanej akcyzy pobiera się odsetki w wysokości, ustalonej przez Ministra Skarbu.

4. Minister Skarbu określa w drodze rozporządzenia szczegółowe warunki udzielania i cofania kredytu akcyzowego.

R o z d z i a ł 12.

Zabezpieczenie akcyzy.

Art. 28. 1. Przedsiębiorcy:

- a) wytwórni i zakładów przerobu, nie posiadający obywatelstwa polskiego,
- b) zakładów, które przerabiają lub zużywają nieskażone produkty akcyzowe, zwolnione od akcyzy lub od których uiszczono akcyzę według niższej stawki,
- c) wolnych składów

obowiązani są do złożenia zabezpieczenia ewentualnych należności Skarbu Państwa z tytułu akcyzy w sposób, określony dla zabezpieczenia kredytu akcyzowego i w wysokości ustalonej przez Ministra Skarbu.

2. Poza przypadkami, przewidzianymi w ust. 1, władza akcyzowa może zażądać takiego zabezpieczenia w razie:

- a) trzykrotnego nieuiszczenia akcyzy w przepisowym terminie albo uzasadnionej obawy, że akcyza nie zostanie w terminie zapłacona,
- b) dzierżawienia wytwórni,
- c) przewozu produktów akcyzowych pod węzłem akcyzy.

R o z d z i a ł 13.

Nadzór akcyzowy.

Art. 29. 1. Wyrób, przerób, zużycie, magazynowanie, rozlew, przewóz oraz obrót produktami akcyzowymi podlega nadzorowi akcyzowemu w zakresie określonym w niniejszym prawie i wydanych na jego podstawie rozporządzeniach Ministra Skarbu.

2. Minister Skarbu jest uprawniony do poddania nadzorowi akcyzowemu również rozlewu i sprzedaży artykułów, wyrobionych przy użyciu produktu akcyzowego.

Art. 30. 1. Wyrób, przerób, zużycie, rozlew, przewóz i obrót handlowy produktami akcyzowymi oraz rozlew i sprzedaż artykułów, wyrobionych przy użyciu produktów akcyzowych, o ile czynności te podlegają nadzorowi akcyzowemu, mogą być uzależnione od uzyskania zezwolenia bądź od zgłoszenia

władzy akcyzowej, bądź od zawarcia umowy przez osobę ubiegającą się o uprawnienie.

2. Na prowadzenie wolnego składu potrzebne jest zezwolenie Ministra Skarbu.

3. Wyrób, kupno, sprzedaż lub wypożyczenie maszyn, przyrządów oraz naczyń, służących do wyrobu produktów akcyzowych, mogą być uzależnione od uzyskania zezwolenia bądź od zgłoszenia władzy akcyzowej.

4. Minister Skarbu określa w drodze rozporządzenia warunki nadawania, cofania i wygasania zezwoleń, warunki i tryb zgłoszeń oraz warunki zawierania umów jak również podmioty prawne, z którymi te umowy mają być zawierane (ust. 1 — 3).

Art. 31. Za przedsiębiorstwo akcyzowe uważa się wszelkie zakłady, które wyrabiają, przerabiają, zużywają, magazynują lub rozlewają produkty akcyzowe albo rozlewają artykuły wyrobione przy użyciu produktów akcyzowych, o ile czynności powyższe podlegają nadzorowi akcyzowemu.

Art. 32. Za wytwórnię uważa się przedsiębiorstwo, które wyrabia produkty akcyzowe.

Art. 33. Za zakład przerobu uważa się przedsiębiorstwo przemysłowe, mające na celu zmianę rodzaju lub jakości produktu akcyzowego drogą przeróbki lub przyrządzenia, albo jego przetworzenie na inny produkt akcyzowy lub inny.

Art. 34. Za zużycie produktu akcyzowego uważa się wszelkiego rodzaju zastosowanie tego produktu do celów przemysłowych, technicznych, hodowlano-rolniczych, naukowych lub leczniczych, przy którym ulega on zniszczeniu, a jeśli używa się go przy wyrobie lub przerobie innego produktu — nie wchodzi w jego skład ani w stanie naturalnym ani zmienionym, lecz ulega zniszczeniu bądź zostaje odzyskany jako produkt powrotny.

Art. 35. Za wolny skład:

- a) typu A uważa się przedsiębiorstwo, znajdujące się poza obrębem wytwórni, w którym za zezwoleniem władzy akcyzowej mogą być bez zapłaty akcyzy przechowywane produkty akcyzowe przed wydaniem ich do wolnego obrotu lub wysłaniem pod węzłem akcyzy,
- b) typu B uważa się przedsiębiorstwo, określone w pkt a), które ponadto

przerabia lub zużywa produkty akcyzowe w sposób określony w art. 33 i 34 albo je formuje lub rozlewa.

Art. 36. 1. Na żądanie władzy akcyzowej wszystkie zabudowania wytwórni, podlegające stałemu nadzorowi kontroli akcyzowej, oraz pomieszczenia bezpośrednio z nimi połączone, powinny być otoczone wspólnym ogrodzeniem.

2. Wszelkie wyjścia z wytwórni, podlegające stałemu nadzorowi kontroli akcyzowej, a jeżeli taka wytwórnia jest ogrodzona, wyjścia poza ogrodzenie — muszą być przystosowane do urzędowego zabezpieczenia w ten sposób, aby dostęp do wytwórni był możliwy jedynie pod kontrolą urzędników akcyzowych dozorujących wytwórnię.

Art. 37. Niezależnie od obowiązku dostosowania wytwórni pod względem technicznym do wymagań prawa przemysłowego i innych obowiązujących przepisów przedsiębiorca wytwórni obowiązany jest dostosować ją do wymagań przepisów akcyzowych, mających na celu umożliwienie kontroli nad całkowitym przebiegiem wyrobu produktów akcyzowych, ilością i rodzajem wyprodukowanych wyrobów, ich mierzaniem, ważeniem i wydawaniem z wytwórni.

Art. 38. Władza akcyzowa może nałożyć na przedsiębiorcę obowiązek sprowadzenia i włączenia do urządzeń wytwórni przyrządu kontrolno-mierniczego do automatycznej kontroli ilości użytych surowców lub wyrobionych produktów akcyzowych oraz obowiązek jego konserwacji i naprawy.

Art. 39. 1. Każda wytwórnia powinna posiadać oddzielne pomieszczenia, przeznaczone do magazynowania produktów akcyzowych.

2. Rozmiary magazynu mają być dostosowane do wysokości produkcji i ilości produktów, przeznaczonych do magazynowania.

Art. 40. Wolne składy mogą być urządzone tylko w miejscowościach, będących siedzibą urzędu akcyzowego, a w innych miejscowościach tylko w razie wyjątkowej potrzeby.

Art. 41. 1. Przedsiębiorca wytwórni jest obowiązany dostarczyć bezpłatnie do użytku urzędników akcyzowych kontrolujących wytwórnię:

- 1) wszelkich przepisowo legalizowanych względnie także uwierzytelnionych przez Urząd Miar przyrządów i innych urzą-

dzeń technicznych, niezbędnych do wykonywania czynności służbowych,

- 2) odpowiedniego pomieszczenia biurowego, zaopatrzonego w niezbędne urządzenia i przybory,
- 3) odpowiedniego i w miarę potrzeby oświetlonego i ogrzanego lokalu z pościelą,
- 4) suchego i widnego mieszkania, składającego się co najmniej z jednego pokoju i kuchni z opalem i oświetleniem dla każdego urzędnika stałego nadzoru, o ile zakład podlega takiemu nadzorowi,
- 5) podwozy od i do najbliższej stacji kolejowej, autobusowej bądź przystani statku lub sąsiedniego przedsiębiorstwa, podlegającego kontroli akcyzowej.

2. Pomieszczenia, wymienione w ust. 1, mają znajdować się w obrębie wytwórni. O przydatności pomieszczeń decyduje urząd akcyzowy.

3. Władza akcyzowa może zezwolić na wyjątki od przepisów ust. 1 pkt 3 i 4.

4. Ponadto na żądanie kontrolujących urzędników akcyzowych przedsiębiorca obowiązany jest dostarczyć im gorących posiłków za zapłatą, odpowiadającą miejscowym cenom.

Art. 42. Przepisy art. 36—41, dotyczące wytwórni, mają odpowiednie zastosowanie do zakładów przerobu i wolnych składów oraz tych zakładów zużycia, które określi Minister Skarbu w drodze rozporządzenia.

Art. 43. Minister Skarbu określi szczegółowo w drodze rozporządzenia:

- a) sposób urządzenia przedsiębiorstw akcyzowych,
- b) rodzaj urządzeń i narzędzi mierniczych tych przedsiębiorstw.

Art. 44. 1. Produkty akcyzowe, wydawane do celów niespożywczych za zwolnieniem od akcyzy lub za niższą stawką akcyzową, podlegają skażeniu w celu uczynienia ich niezdatnymi do spożycia.

2. Wyjątki od przepisów ust. 1 oraz warunki stosowania tych przepisów ustala w drodze rozporządzenia Minister Skarbu, który w szczególności określa:

- 1) rodzaj i normy ilościowe środków skażających,

2) normy ilościowe środków skażających, przeznaczonych do urzędowego zbadania drogą analizy chemicznej oraz warunki poboru, przechowywania i zużycia środków skażających.

Art. 45. Produkt akcyzowy, złożony w magazynie wytwórni, może być wzięty do ponownego przerobienia za zezwoleniem władzy akcyzowej.

Art. 46. Produkty akcyzowe mogą być wydawane do obrotu tylko w stanie i w formie, określonej przez Ministra Skarbu w drodze rozporządzenia.

Art. 47. W przypadku, gdy produkt akcyzowy, nabyty bez akcyzy lub za niższą stawką akcyzową, pozostanie po upływie terminu ważności zezwolenia na przerób lub zużycie w stanie nieprzerobionym lub częściowo przerobionym, władza akcyzowa, która wydała zezwolenie rozstrzyga czy produkt ten może być wprowadzony do wolnego obrotu po pobraniu pełnej akcyzy, czy też przekazany pod wężłem akcyzy innemu przedsiębiorstwu akcyzowemu.

R o z d z i a ł 14.

Ograniczenia i zakazy.

Art. 48. Upoważnia się Ministra Skarbu do wprowadzania w porozumieniu z Ministrem Aprowizacji i Handlu oraz Ministrem Zdrowia ograniczeń w obrocie namiastkami, zastępującymi artykuły spożywcze, obciążone akcyzą.

Art. 49. 1. Zabrania się:

- 1) odstępowania innym osobom zezwoleń na wyrób, przerób, magazynowanie i sprzedaż produktów akcyzowych;
- 2) wyrobu produktów akcyzowych niezgodnie z opisem postępowania technicznego lub zgłoszeniem;
- 3) wyrobu produktów akcyzowych ponad ustanowione normy (kontyngenty produkcji);
- 4) podejmowania czynności fabrykacyjnych w przedsiębiorstwie akcyzowym wbrew zarządzeniu władzy akcyzowej o wstrzymaniu ruchu;
- 5) dokonywania jakichkolwiek zmian w urządzeniach lub wprowadzania nowych urządzeń w przedsiębiorstwach, podlegających w myśl przepisów niniejszego prawa sprawdzeniu przez władze akcyzowe, bez uprzedniego uzyskania wymaganego zezwolenia lub potwierdzenia przepisowego zgłoszenia tych zmian;
- 6) używania pomieszczeń przedsiębiorstw akcyzowych do celów niezgodnych z ich przeznaczeniem według protokołu sprawdzenia;
- 7) używania w przedsiębiorstwie akcyzowym do innych celów urządzeń i naczyń, służących do wyrobu lub przechowywania produktów akcyzowych;
- 8) wydawania z wytwórni lub wolnego składu: a) półfabrykatów i b) gotowych wyrobów w nieprzepisowej formie lub opakowaniu;
- 9) wydawania do obrotu handlowego produktów akcyzowych w opakowaniach lub naczyniach z zawartością o nieprzepisowej wadze lub pojemności;
- 10) wydawania z przedsiębiorstw akcyzowych produktów za niższą stawką akcyzową lub zwolnionych od akcyzy na inne cele, niż określone przez Ministra Skarbu (art. 10 ust. 2);
- 11) używania niezgodnie z przeznaczeniem produktów akcyzowych, zwolnionych od akcyzy lub od których uiszczono akcyzę według niższej stawki;
- 12) przechowywania produktów akcyzowych, od których nie uiszczono akcyzy, poza pomieszczeniami, przeznaczonymi do ich magazynowania pod wężłem akcyzy;
- 13) przerabiania, przetwarzania, mieszania, rozlewu i przechowywania produktów akcyzowych w obrocie handlowym poza wytwórnią, wolnym składem lub innym do tego uprawnionym zakładem;
- 14) odkażania produktów akcyzowych;
- 15) dodawania do skażonego produktu akcyzowego środków, mogących zmniejszyć skuteczność środka skażającego pod względem smaku, zapachu lub zabarwienia;
- 16) używania w wytwórni lub w wolnym składzie uszkodzonych znaków akcyzowych, zdejmowania bądź odklejania oraz przechowywania poza wytwórnią, wolnym składem i składem celnym lub kolejowo-celnym, wypożyczania i odstępowania tych znaków;

- 17) usuwania z transportu produktów akcyzowych, przewożonych pod węzłem akcyzy;
- 18) sprzedaży i przechowywania w lokalu handlowym produktów akcyzowych w opakowaniach niezaopatrzonych w przepisowy znak akcyzowy lub bez przepisowych opakowań albo bez etykiet i innych przepisowych znaków, wskazujących ilość, rodzaj, gatunek i pochodzenie produktu;
- 19) umieszczania na etykiecie opakowania lub naczynia produktu akcyzowego nazw i oznaczeń, mogących wprowadzić w błąd co do jakości, pochodzenia, rodzaju i wartości wyrobu w opakowaniu lub naczyniu;
- 20) zdejmowania lub zmiany w obrocie handlowym przepisowych opakowań, etykiet i zabezpieczeń produktów akcyzowych i przechowywania w tym stanie produktów akcyzowych;
- 21) sprzedaży produktów akcyzowych po cenach nieprzepisowych;
- 22) sprzedaży produktów akcyzowych w handlu obnośnym;

2. Minister Skarbu może zezwalać na wyjątki od przepisu ust. 1 pkt 6, 7, 8, 13 i 22.

C z ę ś ć III. Szczegółowa.

R o z d z i a ł I.

Akcyza od piwa.

Przedmiot akcyzy.

Art. 50. 1. Piwo, wyrobione w kraju i sprowadzone z zagranicy, podlega akcyzie.

2. Za piwo uważa się napój otrzymany w drodze fermentacji alkoholowej za pomocą drożdży ze słoju z dodatkiem chmielu albo także kukurydzy lub innego zboża, wszelkiego rodzaju cukru i substancji barwiących.

Zwolnienie od akcyzy.

Art. 51. 1. Wolne jest od akcyzy piwo, wydane pracownikom browaru tytułem bezpłatnego deputatu.

2. Ilość piwa, wydanego pracownikom browaru jako deputat, nie może przekraczać

jednego litra na jednego pracownika za każdy dzień pracy.

Zwrot akcyzy.

Art. 52. 1. W przypadkach zwrotu do browaru w stanie niezmienionym piwa, pozostałego z rozwózkowej sprzedaży danego dnia akcyza podlega zwrotowi.

2. Za rozwózkową sprzedaż piwa uważa się dostarczanie przez browar piwa odbiorcom własnymi środkami przewozowymi.

Podstawa wymiaru akcyzy.

Art. 53. Podstawę wymiaru akcyzy od piwa stanowi:

- a) ilość gotowego piwa,
- b) gatunek piwa (zawartość ekstraktu w jego brzeczce podstawowej) oraz
- c) rozmiar obrotu.

Stawka akcyzowa.

Art. 54. Akcyza od piwa wynosi:

- 1) od pierwszych 200.000 l piwa wszystkich gatunków łącznie, wydanych do obrotu w ciągu roku obrachunkowego:
 - a) od piwa lekkiego o zawartości do 10% ekstraktu w brzeczce podstawowej — 8 zł od 1 l,
 - b) od piwa pełnego o zawartości powyżej 10 — 15% ekstraktu w brzeczce podstawowej — 12 zł od 1 l,
 - c) od piwa mocnego o zawartości powyżej 15% ekstraktu w brzeczce podstawowej — 16 zł od 1 l;
- 2) od następnych 800.000 l piwa płaci się akcyzę o 5% wyższą, a od dalszych ilości piwa oraz od piwa sprowadzonego z zagranicy — o 10% wyższą od norm ustalonych w pkt 1.

Warunki produkcji.

Art. 55. Wyrób piwa podlega zgłoszeniu władzy akcyzowej.

Art. 56. 1. Do wyrobu piwa dolnej fermentacji wolno używać tylko słoju jęczmiennego ewentualnie z dodatkiem kukurydzy lub innego zboża oraz chmielu, drożdży i wody.

2. Przy wyrobie piwa górnej fermentacji wolno używać nadto sacharozy, cukru przemienionego i skrobiowego.

3. Barwnik oraz piwo barwiące do wyrobu piwa dolnej fermentacji mogą być sporządzone tylko z surowców, wyszczególnionych w ust. 1, a do wyrobu piwa górnej fermentacji — z surowców wyszczególnionych w ust. 1 i 2.

4. Woda może być dodawana przy wyrobie piwa tylko przed stwierdzeniem ekstraktu w jego brzezce podstawowej.

5. Przepisy o wyrobie i obrocie handlowym piwa mają zastosowanie do barwnika i piwa barwiącego oraz ekstraktów piwnych (art. 57 ust. 6).

6. Szczegółowe przepisy o wyrobie piwa i stosowaniu przepisów ust. 1—4 wyda Minister Skarbu w drodze rozporządzenia.

7. Minister Skarbu może zezwalać na wyjątki od przepisów ust. 1 — 4.

Art. 57. 1. Przez słód rozumie się każde zboże sztucznie kielkowane.

2. Przez ekstrakt w brzezce piwnej rozumie się ciała stałe rozpuszczalne, pochodzące z surowców użytych do wyrobu piwa, a zawarte w brzezce podstawowej (art. 53 lit. b) i art. 54 pkt 1 lit. a)—c).

3. Przez brzezke podstawową rozumie się brzezke piwną w stanie, w jakim znajduje się przed dodaniem drożdży.

4. Przez piwo barwiące rozumie się produkt, otrzymany drogą fermentacji alkoholowej z surowców, używanych do wyrobu piwa, z dodatkiem skarmelizowanego cukru.

5. Przez barwnik rozumie się produkt otrzymany ze skarmelizowanego cukru technicznie czystego lub zawartego w słodzie.

6. Ekstraktem piwnym jest nadający się do wyrobu piwa albo napojów podobnych do piwa produkt, zawierający składniki, wymienione w ust. 2 lub namiastki tych składników.

Art. 58. Sposób stwierdzania zawartości ekstraktu w brzezce podstawowej oraz dopuszczalne wahania przy stwierdzaniu tej zawartości określa Minister Skarbu.

Art. 59. Wyrób piwa o zawartości poniżej 7% ekstraktu w brzezce podstawowej wymaga zezwolenia Ministra Skarbu.

Art. 60. Na wywóz z browaru brzezki piwnej, która nie przeszła jeszcze całkowite fermentacji, do innego browaru lub do przerobu na cele przemysłowe potrzebne jest zezwolenie urzędu akcyzowego.

Warunki sprzedaży.

Art. 61. 1. Nazwy „piwo” wolno używać w obrocie handlowym tylko do oznaczenia takich napojów, które odpowiadają przepisom art. 56 ust. 1—3.

2. Nazwa piwa wydanego do obrotu (lekkie, pełne, mocne) powinna odpowiadać jego gatunkowi według zawartości ekstraktu w brzezce podstawowej, z której dane piwo pochodzi.

Art. 62. 1. Hurtowa i detaliczna sprzedaż piwa podlega zgłoszeniu kontroli akcyzowej.

2. Rozlew piwa poza browarem może odbywać się w hurtowych i detalicznych zakładach sprzedaży piwa. Na rozlew piwa w detalicznym zakładzie sprzedaży potrzebne jest zezwolenie władzy akcyzowej.

Zakazy.

Art. 63. Zabrania się:

- 1) wydawania z browaru śrutowanego słodu, zacieru i drożdży piwnych bez zezwolenia władzy akcyzowej,
- 2) dodawania do piwa, wywiezionego z browaru cukru, barwników, wody lub innych domieszek.

R o z d z i a ł 2.

Akcyza od napojów winnych.

Przedmiot akcyzy.

Art. 64. 1. Napoje winne, wyrobione w kraju i sprowadzone z zagranicy, podlegają akcyzie.

2. Do napojów winnych zalicza się:

- a) wina naturalne (gronowe, rodzynkowe i owocowe), t. j. napoje powstałe z przefermentowania winogron, rodzynek, owoców i jagód lub ich soków oraz rzewienia (*Rheumesculentum*), o zawartości powyżej 1,5% objętościowych alkoholu;
- b) wina sztuczne, t. j. napoje podobne do wina, wyrobione z jakichkolwiek in-

nych, niewymienionych w pkt a) i e) surowców o zawartości powyżej 1,5% objętościowych alkoholu;

- c) wina musujące, t. j. napoje winne, z których po otwarciu naczynia wydziela się kwas węglowy, powstały w drodze dodatkowej fermentacji butelkowej, burząc zawarte w naczyniu wino;
- d) wina gazowane, t. j. napoje winne, nasycone w sposób mechaniczny kwasem węglowym;
- e) miód pitny, t. j. napój powstały z przefermentowania brzojki miodowej, ewentualnie z dodatkiem chmielu, soków owocowych i jagodowych, ziół i cukru.

3. Minister Skarbu:

- a) ustala w drodze rozporządzenia warunki, jakim powinny odpowiadać napoje winne wymienione w ust. 2 pkt a) i b);
- b) rozstrzyga w razie wątpliwości, do jakiej kategorii mają być zaliczone poszczególne napoje winne ze względu na rodzaj zużytych surowców oraz sposób wyrobu;
- c) może uznać za gazowane wina musujące, które częściowo w sposób sztuczny zostały nasycone kwasem węglowym.

4. Napoje winne zawierające powyżej 25% objętościowych alkoholu nie podlegają akcyzie od wina, natomiast zawarty w nich alkohol etylowy podlega w całości opłacie monopolowej od spirytusu, na równi z wódkami gatunkowymi, stosownie do przepisów o monopolu spirytusowym.

Zwolnienie od akcyzy.

Art. 65. 1. Wolne są od akcyzy napoje winne, wyprodukowane domowym sposobem w kraju, przeznaczone do użytku we własnym gospodarstwie wytwórcy, a nie na sprzedaż.

2. Ilość tych napojów winnych, wyrobionych domowym sposobem, nie może przekraczać łącznie z posiadanym zapasem 100 litrów rocznie.

Podstawa wymiaru akcyzy.

Art. 66. Podstawą wymiaru akcyzy od napojów winnych jest:

- a) rodzaj napoju (gronowe, owocowe, musujące, gazowane itp.),
- b) jego ilość bądź waga,
- c) zawartość alkoholu.

Stawka akcyzowa.

Art. 67. 1. Akcyza od napojów winnych wynosi:

A) od win naturalnych:

- 1) gronowych — a) zawierających do 16% alkoholu — 75 zł od butelki;
- b) zawierających powyżej 16% alkoholu — 150 zł od butelki;

- 2) rodzynkowych . . . 75 zł od butelki,
- 3) owocowych . . . 15 zł od butelki;

B) od win sztucznych . . . 75 zł od butelki;

C) od win musujących:

- 1) gronowych . . . 300 zł od butelki,
- 2) owocowych . . . 150 zł od butelki;

D) od win gazowanych:

- 1) gronowych . . . 150 zł od butelki,
- 2) owocowych . . . 50 zł od butelki;

E) od miodu pitnego . . . 15 zł od butelki.

2. Butelką w rozumieniu niniejszego prawa jest naczynie, zawierające napoje winne w ilości do 850 ml przy winach musujących i gazowanych, a 750 ml przy pozostałych napojach winnych. Jeżeli butelka zawiera większą ilość napoju winnego, niż podano wyżej, liczy się każde następne, choćby tylko rozpoczęte 750 ml bądź 850 ml zawartości napoju winnego za dalszą całą butelkę.

3. Przy obciążeniu akcyzą napojów winnych, których ilość przy przywozie z zagranicy lub przewozie została określona wagowo, a które zostały następnie wbrew przepisom usunięte spod akcyzy podczas przewozu z wolnego składu lub z wytwórni, przyjmuje się w przypadku niemożności ustalenia ich objętości za podstawę obciążenia akcyzą wagę brutto w stosunku 1 kg brutto za 1 butelkę.

Znak akcyzowy.

Art. 68. 1. Na dowód uiszczenia akcyzy od napojów winnych należy nakleić na butelkach opaski akcyzowe.

2. W przypadku sprowadzenia napojów winnych z zagranicy nie w celach zarobkowych Minister Skarbu może zezwolić na warunkach przez siebie ustalonych na uiszczenie akcyzy bez użycia opasek akcyzowych.

Warunki produkcji.

Art. 69. Na wyrób napojów winnych potrzebne jest zezwolenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Aproprowizacji i Handlu.

Art. 70. Samoistne przedsiębiorstwa tłoczenia soków z surowców wymienionych w art. 64, przeznaczonych do wyrobu napojów winnych w wytwórniach, powinny być zgłoszone kontroli akcyzowej i podlegają nadzorowi akcyzowemu.

Warunki sprzedaży.

Art. 71. 1. Na hurtową sprzedaż napojów winnych potrzebne jest zezwolenie władzy akcyzowej.

2. Detaliczna sprzedaż napojów winnych podlega zgłoszeniu kontroli akcyzowej.

3. Napoje winne mogą być wypuszczone do obrotu w kraju jedynie w butelkach. Na wyjątki może zezwalać Minister Skarbu.

Zakazy.

Art. 72. Zabrania się:

- 1) wypuszczania do wolnego obrotu pod nazwą napojów winnych, produktów, które nie przeszły fermentacji głównej, z wyjątkiem wina sztucznego,
- 2) posiadania w wytwórniach wina aparatów destylacyjnych.

R o z d z i a ł 3.

Akcyza od kwasu węglowego.

Przedmiot akcyzy.

Art. 73. Bezwodnik kwasu węglowego w stanie skroplonym (CO₂), oznaczony w dalszej części niniejszego prawa nazwą „kwas węglowy”, pochodzenia naturalnego lub produkcji fabrycznej tak krajowy jak i przywieziony z zagranicy, podlega akcyzie.

Podstawa wymiaru akcyzy.

Art. 74. Podstawą wymiaru akcyzy od kwasu węglowego jest waga netto tego produktu.

Stawka akcyzowa.

Art. 75. Akcyza od kwasu węglowego wynosi 60 zł od 1 kg.

Warunki produkcji

Art. 76. Wyrób kwasu węglowego podlega zgłoszeniu władzy akcyzowej.

Zakazy.

Art. 77. Zabrania się używania przy wyrobie napojów gazowanych innego kwasu węglowego, niż skroplony w butlach stalowych.

R o z d z i a ł 4.

Akcyza od kwasu octowego.

Przedmiot akcyzy.

Art. 78. 1. Kwas octowy, wyrobiony w kraju i sprowadzony z zagranicy, podlega akcyzie.

2. Za kwas octowy uważa się produkt, otrzymany w drodze suchej destylacji drzewa lub innych zabiegów chemicznych, w stanie oczyszczonym.

3. Nie podlega akcyzie:

- a) kwas octowy w stanie surowym (nieoczyszczony),
- b) kwas octowy otrzymany w drodze fermentacji octowej płynów alkoholowych.

Podstawa wymiaru.

Art. 79. Podstawą wymiaru akcyzy od kwasu octowego jest waga netto bezwodnego kwasu.

Stawka akcyzowa.

Art. 80. Akcyza od kwasu octowego wynosi 125 zł od 1 kg bezwodnego kwasu.

Warunki produkcji.

Art. 81. Na wyrób kwasu octowego potrzebne jest zezwolenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu.

Warunki obrotu.

Art. 82. Na rozlew i rozcieńczanie kwasu octowego potrzebne jest zezwolenie władzy akcyzowej.

Art. 83. Na cele spożywcze może być wprowadzony do wolnego obrotu jedynie kwas octowy oczyszczony, o mocy 80% wagowych lub wyższej, pod nazwą „esencja octowa” i rozcieńczony kwas octowy pod nazwą „ocet z esencji octowej”.

R o z d z i a ł 5.

Akcya od bibułki.

Przedmiot akcyzy.

Art. 84. 1. Bibułka, przeznaczona do palenia tytoniu, zwana w dalszym ciągu niniejszego prawa „bibułka”, wyrobiona w kraju i sprowadzona z zagranicy, w stanie naturalnym lub w postaci gilz, książeczek lub arkuszy, podlega akcyzie.

2. Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu określa w drodze rozporządzenia, jaką bibulkę uważa się za przeznaczoną do palenia tytoniu.

Zwolnienie od akcyzy.

Art. 85. Minister Skarbu jest upoważniony do całkowitego lub częściowego zwolnienia od akcyzy bibułki, przeznaczonej na potrzeby Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Podstawa wymiaru.

Art. 86. 1. Podstawą wymiaru akcyzy od bibułki jest jej waga.

2. Od bibułki, sprowadzonej z zagranicy w postaci gilz i książeczek bibulkowych, wymierza się akcyzę od ich wagi wraz z bezpośrednim opakowaniem.

Stawka akcyzowa.

Art. 87. Akcya od bibułki wynosi 400 zł od 1 kg.

Warunki produkcji.

Art. 88. 1. Wyrób bibułki podlega zgłoszeniu władzy akcyzowej.

2. Minister Skarbu może wprowadzić obowiązek zgłoszenia wytwórni książeczek bibulkowych i gilz.

Art. 89. Minister Skarbu jest uprawniony do wprowadzania obowiązku zaopatrywania w trwałe znak bibułki, wyrabianej w kraju.

R o z d z i a ł 6.

Akcya od cukru.

Przedmiot akcyzy.

Art. 90. 1. Cukier buraczany i trzcinowy (sacharoza) oraz cukier o tym samym składzie chemicznym, wyrobiony w kraju i sprowadzony z zagranicy, zarówno w stanie nieprzerobionym jak i w wyrobach, podlega akcyzie.

2. Za cukier (sacharozę) uważa się produkt, otrzymany w przebiegu bezpośrednich i dalszych procesów fabrykacyjnych z buraków oraz innych roślin w drodze chemicznej, w stanie stałym lub płynnym, wraz z sokami, syropem i odpadkami z wyjątkiem melasy.

3. Za melasę uważa się odciek cukrowy, otrzymany jako produkt odpadowy przy fabrykacji cukru, o współczynniku czystości do 65%.

4. Cukru słodowego (maltozy) nie uważa się za cukier w rozumieniu ust. 2.

Podstawa wymiaru.

Art. 91. Podstawą wymiaru akcyzy od cukru jest:

- 1) rodzaj cukru,
- 2) waga brutto cukru w głowach, kostkach i kawałkach, opakowanego w paczki papierowe,
- 3) waga netto cukru w głowach, kostkach i kawałkach, znajdującego się w innych opakowaniach, aniżeli wymienione w pkt 2, oraz cukru innego rodzaju.

Art. 92. W razie niemożności przerobienia w cukrowni, znajdujących się w niej produktów, niewykończonych z przyczyn od producenta niezależnych, Minister Skarbu może zezwolić na wypuszczenie tych produktów do wolnego obrotu za opłatą akcyzy obliczonej od rzeczywistej zawartości w nich cukru, stwierdzonej w drodze analizy.

Stawka akcyzowa.

Art. 93. 1. Akcya od cukru wynosi 5 zł od 1 kg.

2. Od cukru w głowach, kostkach i kawałkach pobiera się akcyzę wyższą o 10% od stawki, określonej w ust. 1.

Warunki produkcji.

Art. 94. Wyrób cukru podlega zgłoszeniu władzy akcyzowej.

Warunki sprzedaży.

Art. 95. Hurtowa sprzedaż cukru podlega zgłoszeniu kontroli akcyzowej.

R o z d z i a ł 7.**Akcyza od cukru skrobiowego.****Przedmiot akcyzy.**

Art. 96. 1. Cukier skrobiowy, wyrobiony w kraju i sprowadzony z zagranicy, zarówno w stanie nieprzerobionym jak i w wyrobach, podlega akcyzie.

2. Za cukier skrobiowy uważa się cukier w postaci syropu oraz w stanie stałym, otrzymany ze skrobi (krochmalu), niezależnie od tego, czy przy jego wyrobie użyto innych rodzajów cukru lub produktów zawierających cukier.

3. Jeżeli jednak przy wyrobie cukru skrobiowego zostanie użyty surowiec zawierający cukier buraczany lub trzcinowy, mają zastosowanie przepisy art. 4 niniejszego prawa.

Podstawa wymiaru.

Art. 97. 1. Podstawą wymiaru akcyzy od cukru skrobiowego jest jego waga netto.

2. Od cukru skrobiowego w paczkach papierowych pobiera się podatek od wagi brutto.

Stawka akcyzowa.

Art. 98. Akcyza od cukru skrobiowego wynosi 25 zł od 1 kg.

Warunki produkcji.

Art. 99. Wyrób cukru skrobiowego podlega zgłoszeniu władzy akcyzowej.

Art. 100. Wyrób skrobi (krochmalu), mączki skrobiowej i dekstryn podlega zgłoszeniu kontroli akcyzowej.

Warunki sprzedaży.

Art. 101. Hurtowa sprzedaż cukru skrobiowego podlega zgłoszeniu kontroli akcyzowej.

R o z d z i a ł 8.**Akcyza od sztucznych środków słodzących.****Przedmiot akcyzy.**

Art. 102. 1. Sztuczne środki słodzące, wyrobione w kraju i sprowadzone z zagranicy, podlegają akcyzie.

2. Za sztuczne środki słodzące uważa się wszelkie nadające się do słodzenia związki chemiczne, wytworzone syntetycznie, a posiadające wyższą słodycz niż cukier (sacharoza).

3. Do sztucznych środków słodzących zalicza się również takie wyroby, zawierające syntetyczne substancje słodzące, które nadają się do słodzenia produktów spożywczych.

4. Przepisom niniejszego rozdziału podlegają również takie związki chemiczne, które za pomocą prostych zabiegów chemicznych mogą być przetworzone na syntetyczny środek słodzący.

Podstawa wymiaru.

Art. 103. Podstawą wymiaru akcyzy od sztucznych środków słodzących jest ich waga netto oraz wielokrotność słodyczy w stosunku do wartości słodzącej cukru (sacharozy).

Stawka akcyzowa.

Art. 104. Akcyza wynosi:

- a) 1.500 zł od 1 kg wagi netto sztucznych środków słodzących do 220 razy słodszych od cukru,
- b) 3.000 zł od 1 kg wagi netto sztucznych środków słodzących ponad 220 do 440 razy słodszych od cukru,
- c) 6.000 zł od 1 kg wagi netto sztucznych środków słodzących ponad 440 razy słodszych od cukru.

Znak akcyzowy.

Art. 105. Na dowód uiszczenia akcyzy od sztucznych środków słodzących należy nakleić na opakowaniu sztucznych środków słodzących opaskę akcyzową.

Warunki produkcji.

Art. 106. Na wyrób i przerób sztucznych środków słodzących potrzebne jest zezwolenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Apropowizacji i Handlu.

Warunki sprzedaży.

Art. 107. 1. Na hurtową sprzedaż sztucznych środków słodzących potrzebne jest zezwolenie władzy akcyzowej.

2. Detaliczna sprzedaż sztucznych środków słodzących podlega zgłoszeniu władzy akcyzowej.

R o z d z i a ł 9.**Akcyza od kart do gry.****Przedmiot akcyzy.**

Art. 108. 1. Karty do gry, wyrobione w kraju i sprowadzone z zagranicy, podlegają akcyzie.

2. Za karty, podlegające akcyzie, uważa się wszelkie karty, których można używać do gry, bez względu na ich formę i rodzaj znaków na nich zamieszczonych.

3. Nie podlegają akcyzie karty do gry, przeznaczone:

- a) do gier, mających na celu wyłącznie zabawianie lub pouczanie dzieci,
- b) do celów reklamowych na warunkach ustalonych przez Ministra Skarbu.

Art. 109. Minister Skarbu może uznać za wytwórnice zakłady, trudniące się zarobkowo doprowadzeniem używanych kart do gry do stanu ponownej używalności. W tym przypadku karty takie podlegają akcyzie na równi z nowymi.

Podstawa wymiaru.

Art. 110. Podstawą wymiaru akcyzy od kart do gry jest:

- a) ilość kart w jednej talii oraz
- b) materiał, z którego karty wyrobiono.

Stawka akcyzowa.

Art. 111. Akcyza od kart do gry wynosi:

- a) od kart wyrobionych z papieru:
 - 1) 100 zł od talii do 36 kart,
 - 2) 200 zł od talii ponad 36 kart;
- b) od kart wyrobionych z innych materiałów:
 - 1) 750 zł od talii do 36 kart,
 - 2) 1000 zł od talii ponad 36 kart.

Znak akcyzowy.

Art. 112. 1. Na dowód uiszczenia akcyzy od kart do gry zaopatruje się każdą talię w stempel urzędowy.

2. Ponadto na opakowaniu każdej talii kart do gry powinna być naklejona opaska akcyzowa.

Warunki produkcji.

Art. 113. Na wyrób kart do gry potrzebne jest zezwolenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu.

Warunki sprzedaży.

Art. 114. Sprzedaż kart do gry podlega zgłoszeniu władzy akcyzowej.

Art. 115. Karty do gry mogą być sprzedawane tylko w nienaruszonych opakowaniach.

R o z d z i a ł 10.**Akcyza od drożdży.****Przedmiot akcyzy.**

Art. 116. Drożdże, nadające się do wypieku (piekarniane), wyrobione w kraju i sprowadzone z zagranicy, podlegają akcyzie.

Zwolnienie od akcyzy.

Art. 117. 1. Wolne są od akcyzy drożdże zarodkowe, użyte do zacieru we własnej drożdźni.

2. Przepisu art. 8 ust. 2 niniejszego prawa nie stosuje się do ubytków drożdży, powstających przez wyschnięcie drożdży niesformowanych w czasie przechowywania ich w magazynie.

Art. 118. Minister Skarbu może w drodze rozporządzenia zwalniać na warunkach przez siebie określonych od akcyzy drożdże, przeznaczone do przemysłowego wyrobu artykułów odżywczych lub leczniczych z wyłączeniem wypieku pieczywa.

Podstawa wymiaru.

Art. 119. Podstawą wymiaru akcyzy od drożdży jest ich rodzaj i waga.

Stawka akcyzowa.

Art. 120. Akcyza od drożdży wynosi:

- a) od drożdży prasowanych i płynnych 275 zł od 1 kg netto,

- b) od drożdży suszonych
550 zł od 1 kg netto.

Znak akcyzowy.

Art. 121. 1. Na dowód uiszczenia akcyzy należy nakleić na opakowaniu z drożdżami opaskę akcyzową.

2. Akcyza od drożdży w stanie płynnym może być uiszczona bez użycia opasek akcyzowych.

Warunki produkcji.

Art. 122. Na wyrób drożdży potrzebne jest zezwolenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Aprowizacji i Handlu.

Warunki sprzedaży.

Art. 123. Hurtowa sprzedaż drożdży podlega zgłoszeniu władzy akcyzowej.

Art. 124. W zakładzie handlowym wolno przechowywać drożdże tylko w całych opakowaniach. Napoczęta może być tylko jedna cegiełka drożdży prasowanych, przy czym dzielić takie drożdże przy sprzedaży w drobnych ilościach wolno wyłącznie prostopadle do opaski akcyzowej.

Zakazy.

Art. 125. Zabrania się:

- 1) dodawania przy wyrobie drożdży piekarnianych drożdży piwnych i winnych, mączki (skrobi) lub innych domieszek,
- 2) używania w piekarniach drożdży piwnych i winnych do wypieku.

Część IV.

Przepisy przejściowe i końcowe.

Art. 126. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 127. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Art. 128. Z dniem wejścia w życie niniejszego dekretu tracą moc obowiązującą:

- 1) a) przepisy rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopole spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 586) wraz z późniejszymi zmianami, dotyczące opodatkowania kwasu octowego i drożdży;

b) w nagłówku rozporządzenia, o którym mowa w pkt 1) lit. a) skreśla się wyrazy: „opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych“;

- 2) ustawa z dnia 22 października 1931 r. o opodatkowaniu piwa (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 14, poz. 103) wraz z późniejszymi zmianami;
- 3) dekret z dnia 13 czerwca 1946 r. o wyrobie, sprzedaży oraz opodatkowaniu napojów winnych (Dz. U. R. P. Nr 73, poz. 396);
- 4) rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 września 1927 r. o opodatkowaniu cukru (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 19, poz. 134);
- 5) ustawa z dnia 18 marca 1935 r. o opodatkowaniu cukru skrobiowego (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 170) wraz z późniejszymi zmianami;
- 6) rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 października 1927 r. o sztucznych środkach słodzących (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 797) wraz z późniejszymi zmianami;
- 7) ustawa z dnia 18 marca 1931 r. o opłacie od kart do gry (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 171 i z 1939 r. Nr 50, poz. 318);
- 8) ustawa z dnia 18 marca 1935 r. o pobieraniu odsetek od zaległości w podatkach państwowych i innych daninach publicznych oraz w składkach i opłatach na rzecz prawno-publicznych instytucji ubezpieczeń (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 8, poz. 88) — w części dotyczącej akcyz (państwowych podatków pośrednich).

Art. 129. Rozporządzenia Ministra Skarbu, wydane w sprawie wykonania ustaw, rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej i dekretów, o których mowa w art. 128, o ile nie są sprzeczne z przepisami niniejszego prawa lub dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o postępowaniu akcyzowym (Dz. U. R. P. Nr 29 poz. 123), zachowują moc obowiązującą do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych do tych ostatnich dekretów.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka-Morawski

Minister Skarbu:
Konstanty Dąbrowski